

[Indenrigsministeren.]

være inde i de enkelte sygehusbyggerier, dels deres standard, dels deres formål, for virkelig at kunne sammenligne.

Men det, som jeg forstod at hr. Lysholt Hansen og fru Grethe Philip var inde på, var spørgsmålet om ansvarsfordelingen, når det drejer sig om sygehusbyggeriet, og her vil jeg meget gerne klart understrege, at når indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen har udsendt vejledende retningslinjer, ligger der ikke deri, at man skal bygge mammutsygehuse nogen steder her i landet, der ligger bare i de vejledende retningslinjer, at man skal bruge pengene fornuftigst muligt i den forstand, at man ikke kan have et udbygget sygehus i hver enkelt kommune, men må samle specialerne på et enkelt hovedsygehus inden for det enkelte amt. Der har altså ikke fra sundhedsstyrelsens side eller indenrigsministeriets side ligget noget påbud om, at man nu skal til at bygge mammutsygehuse, men man skal anvende pengene fornuftigst muligt.

Man har også været inde på spørgsmålet om ansvaret for investeringerne, og her vil jeg gerne understrege, at når opførelsen af et sygehus er godkendt og man i store træk har taget stilling til behovet for det, er ansvaret for opførelsen, udgifterne og planeringen udelukkende det enkelte amtsråds landet over, og det tror jeg i og for sig heller ikke noget amtsråd vil løbe fra. Jeg har fuld tillid til dem, men jeg har også en fornemmelse af, at de på mange områder mangler vejledning, når de står over for lægevidenskabelig ekspertise og anden ekspertise. Derfor så jeg gerne — og jeg forstår, at finansudvalgets formand også har været inde på det — at vi fandt udvej for at få det, vi kalder et dansk sygehusinstitut, der fik mulighed for virkelig at rådgive og vejlede og dermed gøre det muligt at anvende mange af de penge, som må til, på den mest hensigtsmæssige måde for sundhedsvæsenet.

Så var hr. Niels Helveg Petersen inde på spørgsmålet om amtskommuner og primærkommuner lidt flotte anvendelse af deres ressourcer. Må jeg i den forbindelse sige, at det kan være en subjektiv vurdering, i hvilket omfang man flotter sig, men man skal bare ikke forbigå den kendsgerning, at vi her i folketinget gang på gang har lagt nye opgaver ud dels til amtskommuner, dels til

primærkommuner og sagt: det er jeres opgave at løse dem. Og man kan ikke stille regnskabet op og sige, at man har dobbeltinvesteringer på det område i forhold til staten, for opgaverne, som vi har lagt ud, er simpelt hen dobbelt så store. Jeg har tillid til, at man ikke rundt omkring i landet synes, at det ligefrem er særlig morsomt at ødsle med pengene.

Må jeg så gøre den slutbemærkning, at når staten skal spare, er det klart, at den øvrige offentlige virksomhed også må spare, og det er jeg helt overbevist om at man også er indstillet på både i amtskommuner og i primærkommuner, hvor man i forvejen vander sig under meget af det, som vi i forvejen har lagt ud til dem.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne først sige til hr. Moses Olsen, at jeg var glad for hans bemærkning om, at man i Grønland ville have forståelse for, at når der skal gennemføres besparelser på de offentlige anlægsbudgetter, må det også omfatte Grønland. Jeg vil gerne forsikre ham for, at vi i udøvelsen af de konkrete spareforanstaltninger med hensyn til Grønland som med hensyn til andre områder vil gennemføre dem på en fleksibel måde, sådan at vi ødelægger mindst muligt ved de besparelser, der skal gennemføres.

Så skal jeg i øvrigt ikke blande mig i den interessante debat imellem hr. Morten Lange og fru Dagmar Andreassen — ja, det var vist kun de to, der drøftede spørgsmålet. Jeg synes, det var en udmærket finanslovordførelse, hr. Morten Lange holdt, med interessante aspekter, vidsyn o.s.v.; jeg må erkende, at den nød jeg virkelig. At den så pindede ud i en diskussion om afskrivningsregler, synes jeg faktisk var lidt synd, og fru Dagmar Andreassen må altså tage æren for, at det skete på den måde.

Men jeg vil da gerne sige til fru Dagmar Andreassen, at nu har lovforslaget om, at disse afskrivningsregler skulle gennemføres, ligget på folketingets bord siden november, og hvis det radikale venstre havde været interesseret i det, havde det været gennemført for længe siden. Derfor forstår jeg ikke denne pludselige interesse nu, hvor vi er kommet ind i en anden konjunkturpolitisk situation, hvor vi står over for at skulle spare, og hvor vi derfor i hvert fald ikke mener